

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 3To/8/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5612010220
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 04. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Sučík
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2015:5612010220.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline na verejnom zasadnutí konanom 16. apríla 2015 v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Vladimíra Sučíka a sudcov JUDr. Milana Repáňa a Juraja Krupu prejednal odvolanie obžalovaného V. C. proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp.zn. 1T/92/2012 z 22.9.2014 a takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. d) Tr. por. z r u š u j e rozsudok Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp.zn. 1T/92/2012 z 22.9.2014.

Na základe § 322 ods. 3 Tr. por.
obžalovaného V. C., rod. C., nar. X.X.XXXX v W. I.,
bytom I. W. I.,

podľa § 285 písm. f) Tr. por.

o s l o b o d z u j e

spod obžaloby Okresnej prokuratúry Liptovský Mikuláš 1Pv 268/12 z 25.6.2014, pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Tr. zák., na skutkovom základe, že:

od 1.3.2011 doposiaľ, s výnimkou mesiaca júl 2011, kedy zaplatil na výživnom 100,-€ a mesiacov august, september, november 2011, apríl 2012, kedy matke zaplatil výživné exekútor v celkovej výške 512,80 €, neplatí výživné na svojho maloletého syna Z. C., nar. XX.X.XXXX, pretože posledný pracovný pomer skončil k 6.10.2011 na vlastnú žiadosť a potom sa zamestnal od 1.12.2011 a k 13.4.2012 bol s ním skončený pracovný pomer pre absencie, hoci výška výživného mu bola určená rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš 8C/179/09 zo dňa 11.1.2010 vo výške 130,-€ mesačne, do rúk matky N. Y., bytom F. U. XXX/X, W. I. a tak za uvedené obdobie dlhuje na výživnom N. Y. najmenej 1.347,13 €,

pretože zanikla trestnosť činu.

o d ō v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresného súdu bol obžalovaný V. C., rod. C. uznaný za vinného zo spáchania prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) Tr. zák. na skutkovom základe tak, ako je uvedený vo výrokovvej časti napadnutého rozsudku. Zo skutku vyplýva, že ku dňu vyhlásenia prvostupňového rozsudku obžalovaný dlhoval na výživnom sumu 1.371,-Eur.

Za uvedený trestný čin bol obžalovanému uložený trest odňatia slobody vo výmere 1 rok, výkon ktorého mu bol podmiennečne odložený na skúšobnú dobu vo výmere 2 roky.

Proti rozsudku okresného súdu podal odvolanie obžalovaný, ktoré odôvodnil prostredníctvom svojho obhajcu. V odvolaní uviedol, že namieta ustálenú výšku dlžného výživného. Podľa neho dlží nižšiu sumu, než ju ustálil prvostupňový súd.

Krajský súd na základe podaného odvolania preskúmal podľa § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť výrokov napadnutého rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo a zistil, že odvolanie bolo podané v zákonom stanovenej lehote, oprávneným subjektom, pričom okresný súd rozhodol správne, keď uznal obžalovaného za vinného vzhľadom na dôkaznú situáciu pred okresným súdom. Vzhľadom na zmenu dôkaznej situácie v rámci odvolacieho konania, keďže obžalovaný uhradil zameškané výživné v celom rozsahu, bolo potrebné vyhovieť jeho odvolaniu a spod obžaloby ho oslobodiť.

Pokiaľ ide o konanie pred prvostupňovým súdom krajský súd zistil, že v konaní, ktoré predchádzalo napadnutému rozsudku prvostupňový súd postupoval podľa príslušných ustanovení Trestného poriadku, ktorých zmyslom je zabezpečiť náležité zistenie skutkového stavu a možnosť uplatnenia práv obžalovaného na obhajobu, pričom okresný súd vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom pre jeho rozhodnutie a vykonané dôkazy tiež vyhodnotil správne, v súlade s ustanovením § 2 ods. 12 Tr. por. V odôvodnení rozsudku dostatočne vyložil, ktoré skutočnosti a prečo vzal za dokázané a o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel. Aj podľa názoru krajského súdu výsledky vykonaného dokazovania pred prvostupňovým súdom v danom prípade vyznievali jednoznačne a tvorili ucelenú reťaz tak priamych, ako aj nepriamych dôkazov, z ktorých bez akýchkoľvek pochybností možno vyvodiť bezpečný záver, že obžalovaný spáchal skutok tak, ako je uvedený vo výrokovej časti napadnutého rozsudku. Taktiež pokiaľ ide o kvalifikáciu skutku, aj krajský súd je toho názoru, že v danom prípade boli naplnené znaky skutkovej podstaty prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, 3 písm. b) Tr. zák. V súlade s dôkaznou situáciou je aj výška zameškaného výživného - 1.371,-Eur, tak ako ju konštatoval vo výroku prvostupňový súd. Preto pokiaľ obžalovaný namietal takto ustálenú výšku dlžného výživného, jeho námietky považuje krajský súd za neopodstatnené.

Pokiaľ ide o výrok o treste, aj tento by podľa názoru krajského súdu zodpovedal stavu veci a zákonu.

V rámci odvolacieho konania matka maloletého dieťaťa, na ktoré mal obžalovaný platiť výživné, N. H. potvrdila, že dlžné výživné v čiastke 1.371,-Eur obžalovaný v celom rozsahu uhradil. Taktiež z vykonaných dôkazov je zrejmé, že trestný čin, pre ktorý bol obžalovaný uznaný prvostupňovým súdom za vinného, nemal trvalo nepriaznivé následky.

Z ustanovenia § 86 ods. 1 písm. a) Tr. zák. vyplýva, že trestnosť trestného činu zaniká aj vtedy, ak ide o trestný čin zanedbania povinnej výživy podľa § 207, ak trestný čin nemal trvalo nepriaznivé následky a páchatel svoju povinnosť dodatočne splnil skôr, než sa súd odobral na záverečnú poradu.

Z ustanovenia § 285 písm. f) Tr. por. vyplýva, že súd oslobodí obžalovaného spod obžaloby, ak trestnosť činu zanikla.

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti, keďže obžalovaný uhradil v celej výške zameškané výživné skôr, než sa krajský súd odobral na záverečnú poradu a trestný čin nemal trvalo nepriaznivé následky, možno konštatovať, že sú splnené všetky zákonné podmienky v zmysle § 86 ods. 1 písm. a) Tr. zák. pre zánik trestnosti trestného činu.

Keďže zanikla trestnosť činu, pre ktorý bol obžalovaný stíhaný, krajský súd postupom podľa § 285 písm. f) Tr. por. obžalovaného oslobodil spod obžaloby pre skutok kvalifikovaný ako prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Tr. zák., pričom keďže obžalovaného oslobodzoval spod obžaloby, na rozdiel od prvostupňového súdu vo výroku svojho rozhodnutia krajský súd uviedol skutok uvedený v podanej obžalobe.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti preto krajský súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.